

1 Rabbi Joseph Soloveitchik; Catharsis, Tradition 1978

Among the several benedictions comprising the ברכות השחר which we pronounce daily, thanking the Almighty for restoring us, each morning, to a full and active life, we recite two benedictions which, *prima facie*, appear to be synonymous and therefore redundant. One benediction reads אזור ישראל בגבורה, in standard translation, “who girds Israel with might”; and the other one, הנותן ליעף כח “who gives strength to the weary.”³ Apparently

What does כח mean? כח denotes any aptitude which God has bestowed upon man at birth. The term כח denotes primarily physical strength, the capability of performing work which requires an unusual amount of physical vigor. This is the dominant meaning of the word in the Bible.⁴

כח as such, is not an exclusively human category, since it is related, in most of its aspects, to man’s capabilities as a natural being. The beast shares with man all his organic aptitudes. Thus the category of כח is applicable to man and beast alike. כח is not a unique gift bestowed by the Creator upon man. It is rather an integral part of the unbroken uniform functionality of a natural universe.

What is גבורה? גבורה, in contradistinction to כח, is an exclusive grant of God to man which demonstrates the latter’s unique position in creation — man’s charismatic endowment and his chosenness. Man, as a brute existing in the realm of immediate mechanical, uninterrupted life functions, was furnished with כח. Man as a personality distinct and different from the beast and fowl of the field, who confronts nature in a reflective, inquisitive mood, possesses the quality of גבורה;⁵ this he shares with no one.⁶

2 משנה מסכת אבות פרק ד

איזהו גבור הכובש את יצרו שנאמר (משלי טו / טז) טוב ארך אפים מגבור ומושל ברוחו מלוכד

3 ישעיהו פרק מ

כט) נתן ליעף כח ולאיין אונים עֲצָמָה יִרְבֶּה

Who gives the tired strength, and to him who has no strength, He increases strength.

4 רד"ק ישעיהו פרק מ

כט) **נותן ליעף כח** - והוא יתן כשירצה כח ועצמה לישראל שהם בגלות ויעפים ויגעים מאין אונים

5 מלבי"ם ישעיהו פרק מ

כט) **נותן ליעף כח**. ישראל שהם עיפים עתה, יתן להם כח

6 ברוך שאמר

הנותן ליעף כח

אין מבואר ענין ברכה זו ושייכות שלה לברכות השחר, ויותר היה נאות לה בלילה לאחר עבודת היום, כל אחד בשלו. ואולי בהודאה זו כלולה גם מעין תפלה שיתן כח ליעף בעבודת היום ההולך, המתחלת מבוקר היום, כמש"כ (תהלים ק"ד) תזרח השמש... יצא אדם לפעלו ולעבודתו עדי ערב.

המעביר שנה

Four questions:

- 1 – Why do we wait till the end of the list of blessings?
- 2 – What is the connection between the previous blessings that focus on Am Yisrael?
- 3 – The beginning of the blessing does not line up with the ending (general vs. specific)
- 4 – Transition from the singular to the plural

7 בראשית פרשת בראשית פרק ב

כא) ויפל יקוק אלהים תרדמה עליהאדם וישן ויקח אחת מצלעתיו ויסגר בשר תחתנה

8 דברים פרשת ואתחנן פרק ד

לה) אתה הראת לדעת כי יקוק הוא האלהים אין עוד מלבדו

9 רש"י דברים פרשת ואתחנן פרק ד

כשנתן הקב"ה את התורה פתח להם שבעה רקיעים. וכשם שקרע את העליונים כך קרע את התחתונים. וראו שהוא יחידי, לכך נאמר אתה הראת לדעת

חטא עבירה ועון

ודבקנו ביצר הטוב ובמעשה טובים

10 רמב"ן בראשית פרשת וירא פרק כב

ענין הנסיון הוא לדעתי, בעבור היות מעשה האדם רשות מוחלטת בידו, אם ירצה יעשה ואם לא ירצה לא יעשה, יקרא "נסיון" מצד המנוסה, אבל המנוסה יתברך יצוה בו להוציא הדבר מן הכח אל הפועל, להיות לו שכר מעשה טוב לא שכר לב טוב בלבד

Didn't we mention this already? - וכך את יצרנו